

thi Klostet, der dannes efter Hensyn til de faste Eiendomme, er meget mere dyb og afgjørende end den, der dannes efter Hensyn til den større eller mindre Indtægt, idet det at have en vis Indtægt er ganske anderledes flydende og omskiftende end det at have en fast Eiendom. Jeg tror derfor, at de ærede Forslagsstillere ved denne Forhandling have opnaaet, hvad der kan opnaas, nemlig at klare, at de endnu staa paa det gamle Standpunkt: en uvidet, almindelig, ligelig Valgret i kommunal Henseende for alle Staaetjedere, og at de — men der er ingen Tvivl om, at de ville fragaa dette — for Dvrigt slet ikke sætte Pris paa disse af almindelig Valgret frengaaede kommunale Myndigheders virkelige Magt, idet de jo tilfidsætte, hvad Lagthinget har indstillet. Lagthinget har Ret til at blive hørt. (Berg: Det er ogsaa slet!) Det ærede Medlem siger, at det er slet; dette minder mig om en Ytring af Startodder, tror jeg, i Ohlenschlegers Tragedie: „Jeg hører gjerne Andres Raad, og gjør saa hvad jeg vil!“ Det ærede Medlem er villig til at høre Færøernes lovlige Representation, men at tage Hensyn til dens Udtalelse, er ikke hans Mening. Nu vil jeg spørge, om dette kan kaldes noget Overmaal af Hensynsfuldhed imod en kommunal Representation. Jeg finder, at det er en Krænkelse af Selvstyrelsen, og jeg skal her sige, at netop det er Forskjellen mellem det ærede Medlem og mig, der dog begge to mere eller mindre ere Republikanere, at jeg fremfor Alt hæveder den kommunale Selvstyrelse, og virkelige Myndighed, og regner mindre nøie disse Grændser ud for Valgretten til de kommunale Raad. Om Valgretten er delt paa dette eller hint Sted, mere fintdelt eller mere grovfornt, dertil tager jeg mindre Hensyn; men hvad der for mig er Sovedsagen, er den Alvor, der er i den kommunale Selvstyrelse. Derfor kan jeg ikke stemme for Ændringsforslag, der ville bortvise Betydningen af Lagthingets væsentlige Myndighed i Lovgivningslæger.

Rec: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg skal tillade mig at fremføre med Hensyn til nogle Ytringer, der ere faldne fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg). Det ærede Medlem stiller virkelig altfor store Fordringer til Medlemmerne her i Salen, naar han forlanger, at de foruden at være tilstede og høre hans lange Taler, tillige skulle efterse og efterlæse disse Taler i Rigsdagsstribenden. Det er virkelig altfor meget. Jeg har ofte været nød-

saget til at høre det ærede Medlems Taler under Forfatningsagen, og jeg erindrer tydeligt, at det ærede Medlem den Gang i flere Henseender indtog et andet Standpunkt end nu. Det er for Dvrigt Noget, man ikke bør bebrejde Noget; thi man har jo Ret til at forandre sin Mening, og jeg vil ogsaa haabe, at det ærede Medlem snart igjen vil forandre sin Mening og komme til at indtage det rette Standpunkt, som han stuttelig indtog under Forhandlingerne om Forfatningsagen. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes det ærede Medlem for Sørens (Bajer) kunde sige, at han var enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) i, at man ikke skulde danne nogen Kløft mellem de forskjellige Folkklasser; thi det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds har jo netop ved bestandig at optælle, hoormange Embedsmænd der har Sæde i Lagthinget, villet vise, at der efter hans Mening findes en Kløft, som efter min Mening ikke er tilstede. Jeg sætter paa ingen Maade Embedsmænd over andre Samfundsklasser; thi Staten er i Sandhed ikke til for Embedsmændenes Skyld, men Embedsmændene ere til for Statens Skyld; paa den anden Side kan jeg imidlertid ikke indrømme, at vi, der ikke ere Embedsmænd, af den Grund skulle kunne siges snarere at repræsentere Folket end de, der have en fast Bestilling. Det er kun mod denne Paastand, jeg vil gjøre Indsigelse.

Justitsministeren: Lige overfor det ærede Medlem for Veile Amts 2 Valgfreds (Berg) skal jeg kun bemærke, at det, saaledes som jeg har tilladt mig at udtale, forekommer mig at være en Haan mod de Folk, der vælge en Repræsentant, at man ikke vil anerkende den af dem valgte Repræsentant som en ligesaa virkelig og betydningsfuld Repræsentant som Andre, fordi han er i en vis Stilling. Jeg behøver ikke det ærede Medlems Tilgivelse for mine Ytringer, og det er mig ligegyldigt, om han vil give mig den nu, efterat jeg anden Gang har fremført dem. Forøvrigt tog jeg kun Ordet for at gjøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem for Skanderborg (Bajer), som jeg glemte forrige Gang, da jeg havde Ordet. Det ærede Medlem bemærkede først — og han lagde særlig Vægt derpaa — at der var et Mindretal i Lagthinget, der ønskede en Udsættelse af denne Sags Ordning. Jeg maa her gjentage, at det forekommer mig at være en højt mærkværdig Maade, hvorpaa man i dette Tilfælde mener, at der skal tages